



רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כֹּהֵן גָּדוֹל – "בְּרַכְנִי"
סְפוֹר מוֹפְלָא עַל מְסִירוֹת נַפֶּשׁ, תְּפִלָּה וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל.

הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים

בְּזֶמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּים,
נִשְׁרַת בּוֹ רַבִּי יִשְׁמָעֵאל כֹּהֵן גָּדוֹל.

הוּא הָיָה צַדִּיק עָצוּם, שֶׁמָסַר אֶת
נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וְאַהֲבַת ה'.

בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים הָאֲחֵרוֹן לִפְנֵי
הַחֲרָבָן, הוּא נִכְנָס אֶל הַמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ
בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם – קֹדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים.



מִלֶּאכָה ה' מוֹפִיעַ

כַּאֲשֶׁר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל עָמַד
וְהִתְפַּלֵּל מֵעוֹמְקָא דְלִבָּא הֵלֵב)
עַל עַם יִשְׂרָאֵל, קָרָה נִס מִפְּלֵא.
מוֹפְלֵא.

לְפָנָיו הָאֵיר אֹר גָּדוֹל וְנוֹרָא,
וּמִלֶּאכָה קְדוֹשׁ מֵאֵת ה' הוֹפִיעַ
מִמּוּלּוֹ.





"בִּקְשׁ בִּקְשָׁה, וְאֲנִי אֲמַלֵּא אוֹתָהּ!"

הַמַּלְאָךְ פָּנָה לְרַבִּי יִשְׁמָעֵאל בְּאַהֲבָה רַבָּה:

"יִשְׁמָעֵאל, בְּנֵי יִקְרִי! אַתָּה מְשַׁרְת אֶת
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בַּמָּקוֹם הַכִּי קָדוֹשׁ נְשִׁישׁ
בְּעוֹלָם. בִּקְשׁ מֶה שֶׁתִּרְצֶה!"

על מי לחשוב?

רבי ישמעאל יכול היה לבקש הרבה דברים לעצמו:
✗ בריאות | **✗** עשר וכבוד | **✗** חיים ארוכים



אבל הוא לא חשב על עצמו כלל!
הלב שלו היה מלא באהבת ישראל.

בְּקִנְיָה 1: רַחֲמִים וְסְלִיחָה

אָמַר רַבִּי יִשְׁמָעֵאל לַמֶּלֶךְ:

"אֲנִי מִבְּקִנְיָה שְׂכַעְסַת שָׁל הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא יְכַלֶּה, שָׁה' יְרַחֵם עַל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְיִסְלַח לָהֶם עַל חַטָּאֵיהֶם."





הַגְזִירָה כְּכֹר נְחֻתָמָה
הַמִּלְאָךְ עָנָה לוֹ בְּעֶצֶב:
"יִשְׁמַעֲלֵה, צַדִּיק גָּדוֹל!
בְּקִשְׁתְּךָ נִפְלְאָה, אֲבֹל...
הַגְזִירָה בַּשָּׁמַיִם כְּכֹר נְחֻתָמָה."

בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִחָרֵב, וְעַם
יִשְׂרָאֵל יֵצֵא לְגָלוּת מֵאֶרֶץ.

בְּקִשָּׁה 2: לַחֲזֹזֵר מֵהָרָא
לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל לֹא הִתְיַאֵשׁ!
הוּא הַמְּשִׁיךְ לְכִי לְהִתְפַּלֵּל
בְּאַמוּנָה:

"אִם כָּבֹד נִגְזְרָה הַגְּזֵרָה,
אֲנִי מִבְּקִשׁ שְׁהִגְלוֹת לֹא
תִּהְיֶה אֲרֻכָּה מִדִּי, וְשִׁהְעֵם
יִחְזֹר מֵהָרָא לְאֶרֶצוֹ!"





תְּשׁוּבַת הַמֶּלֶךְ: גְּלוּת אֶרֶץ שֶׁל אֲלֵפִים שָׁנָה

הַמֶּלֶךְ הַשֵּׁיב לְכַהֵן הַגָּדוֹל:

"גַּם עַל זֶה הַגְּזֵרָה כָּבֵד נִגְזְרָה. הַגְּלוּת שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל
תִּהְיֶה אֶרֶץ מְאוּד – אֲלֵפִים שָׁנָה מִחוּץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל."

בִּקְנֶשָׁה 3: לְשֹׁמֵר עַל הַתּוֹרָה וְהַזִּהוּת!

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל יָדַע מָה הָכִי חָשׁוּב
בְּאַמֶּת. הוּא זָעַק לְבוֹרָא עוֹלָם:
"אִם כֵּן, אֲנִי מִבְּקֵשׁ שְׂבִיכָל
הַגְּלוּת הָאֲרָכָה הַזֹּאת, עִם
יִשְׂרָאֵל יִשְׁמֹר עַל הַתּוֹרָה
וְהַמְצוּוֹת! שְׁלֹא יִשְׁכָּחוּ
אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ!"



הַמִּלֶּאָה מִתְרַגֵּשׁ:
תִּפְלְתֶךָ הַתְּקַבֵּלָה!

הַמִּלֶּאָה מִמֶּנֶּשׁ הַתְרַגֵּשׁ מִהַתְּפִלָּה
הַטְּהוֹרָה שֶׁל רַבִּי יִשְׁמָעֵאל וְאָמַר:
"הַתְּפִלָּה הַזֹּאת – כֵּן, זֶה תַעֲנֶה!"
"בְּכָל הַגָּלוּת יִהְיוּ לָהֶם חֲכָמִים
וְצַדִּיקִים, הֵם יִשְׁמְרוּ עַל הַתּוֹרָה,
וּלְבָסוֹף – יַחְזִירוּ לָאָרֶץ."



שְׂמִיחָה לְמַעַן כָּל עַם יִשְׂרָאֵל

כשיצא רבי ישמעאל מקודש
הקדשים, הוא היה שמח.

הוא ידע שזו עבודת יום
הכפורים האחרונה שלו במקדש,
אבל הלב שלו רגע – כי הוא
הצליח להציל את הרוח של
עם ישראל לנצח.





הַגְּלוּת הָאֶרְכָּה וְנִצָּח הַתּוֹרָה

כמה חדשים אחר כך, בית
המקדש נחרב.

במשך דורות רבים ישבו
יהודים דיול בגלות, אבל
בדיוק כפי שבקש רבי
ישמעאל – הם אף פעם
לא עזבו את התורה,
המצוות והאמונה בה!

וּלְבַסּוֹף – חוֹזְרִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַתְּפִלָּה פְּעֻלָּה אֶת פְּעוּלָתָהּ!

בְּזָכוֹת שְׁמִירַת הַתּוֹרָה, עִם יִשְׂרָאֵל זָכָה לַחֲזוֹר סוֹף סוֹף
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁהַבְּטִיחַ הַמֶּלֶךְ מֵאֵת ה'.



הַלַּקַּח שָׁלָנוּ לְיוֹם הַכַּפּוּרִים: כְּשֶׁאַנְחֵנוּ בְּבֵית הַכִּנְסָת, אֵיךְ נִתְפַּלֵּל?

תְּפִלָּה רְגִילִי



מבקשים על עצמנו (ציונים, משחקים)

חושבים רק על היום

הַתְּפִלָּה שֶׁל רַבִּי יִשְׁמַעֵאל



מבקשים על כָּל עַם יִשְׂרָאֵל!

חושבים על נִצַּח וְהַתּוֹרָה

תְּפִלָּה עַל חֲבָרִים וְעַל כָּל כָּלל יִשְׂרָאֵל – בּוֹקֶעַת רַקִּיעִים!



💡 נְקוּדָה לְמַחֲשָׁבָה בַּכֶּתֶה

לָמָּה לְדַעְתְּכֶם רַבִּי יִשְׁמָעֵאל
בָּחַר לְהִתְפַּלֵּל בְּשִׁבְלֵי כָּל עַם
יִשְׂרָאֵל, בְּמָקוֹם לְבִקֵּשׁ בִּקְנִישָׁה
לְעֵצְמוֹ מִהַמְּלָאָךְ?

(מָה אַתֶּם הֵייתֶם מְבִקְשִׁים לוֹ הֵייתֶם בְּמָקוֹמוֹ?)